

Ἀριθ. 74

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 3326, ἐπιγεγραμμένην εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ τὰ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου ἐκτελοῦντος χρέη Δ. Κριεζῆ τῆς 15 Μαρτίου 1829, δι' ἧς συνοδεύει τὰ ἔγγραφα τοῦ τριχαντηρίου «Ἀ γ ι ο ς Γ ε ώ ρ γ ι ο ς» τοῦ πλοιάρχου Μήτρου Κοσμᾶ, Σπετσιώτου,

Θεωρήσασα τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα τοῦ τριχαντηρίου «Ἀ γ ι ο ς Γ ε ώ ρ γ ι ο ς», τοῦτέστι τὰ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ ἔγγραφα, με' ἐγγύησιν πληρωμῆς διστήλων $77 \frac{2}{3}$ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν, καὶ ἐφεξῆς:

1ον) Δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 3717 τῆς 3 Αὐγούστου 1828 ἐν Αἰγίνῃ.

2ον) Ναυτολόγιον τοῦ τριχαντηρίου τῆς 8 Δεκεμβρίου 1828 ἐν Σπέτσαις με' συμφωνίαν τῶν ναυτῶν του εἰς μερίδιον.

3ον) Διαβατήριον τοῦ Ὑγειονομείου τῶν Σπετσῶν ὑπ' ἀριθ. 370 τῆς 8 Δεκεμβρίου 1828 καὶ τὰς ὀπισθοθεωρήσεις αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ τελευταία εἶναι ἐκ Σύρας τῆς 1ης Μαρτίου 1829 διὰ Σκόπελον.

4ον) Διαβατήριον τῶν κατοίκων τῆς Κούμης τῆς 6 Μαρτίου 1829.

5ον) Διαβατήριον τοῦ Ὑγειονομείου Σκύρου τῆς 17 Μαρτίου 1829, ὅτι διευθύνεται εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Θεωρήσασα τὰς ἐξετάσεις τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Σκοπέλου κυρίου Κριεζῆ, γενομένας τῆς 18 Μαρτίου 1829 ἐν τῷ λιμένι τῆς Σκύρου, τοῦ τε πλοιάρχου Μήτρου Κοσμᾶ, Σπετσιώτου, καὶ δύο ναυτῶν του,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐξομολογήσεις τοῦ πλοιάρχου Μήτρου Κοσμᾶ, Σπετσιώτου, καὶ τριῶν ναυτῶν του τῆς 27 Μαρτίου 1829,

Θεωρήσασα ἀναφορὰν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης πρὸς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 776 τῆς 27 Μαρτίου 1829, ὅτι ἐκ τῆς γενομένης ἐξετάσεως εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ τριχαντηρίου «Ἀ γ ι ο ς Γ ε ώ ρ γ ι ο ς» ἀνεκαλύφθη κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Δημητρίου Μανόλης Μωραΐτου, ὅτι τὴν νύκτα τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τοῦ τριχαντηρίου ἐπῆγαν με' τὴν φελούκαν των καὶ ἔκρυψαν εἰς τὴν ἄμμον εἰς τὸ ἄντικρυ νησίδιον Μετώπι τριακοσίας ὀκάδας κηρίου, τὸ ὅποιον ἠγόρασαν εἰς Κούμην,

Θεωρήσασα τὴν ἀπάντησιν τῆς Γραμματείας ὑπ' ἀριθ. 3604, δι' ἧς συνοδεύει καὶ ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Αἰγίνης, διαλαμβανούσης ὅτι κατὰ παραδρομὴν ἔκαμεν ὁ ρηθεὶς Μανόλης Μωραΐτου τὴν περὶ τοῦ κηρίου ἐξομολόγησιν,

Θεωρήσασα τὴν πρόσκλησιν τοῦ Δικαστηρίου πρὸς τὸ Ὑγειονομεῖον Αἰγίνης διὰ νὰ βάλῃ εἰς χωριστὸν οἶκημα τὸν Δ. Μ. Μωραΐτου,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 194.

Θεωρήσασα τὰς ἐκ νέου γενομένας ἐξετάσεις τοῦ τε Δ. Μανόλη, Μωραΐτου, καὶ τοῦ πλοίαρχου Μήτρον Κοσμᾶ καὶ τῶν ναυτῶν του τῆς 1ης Ἀπριλίου 1829,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 797 πρὸς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν ἀναφορὰν τοῦ Δικαστηρίου, δι' ἧς ἀναφέρει τὰ περιστατικὰ τῆς ὁμολογίας τοῦ Δημητρίου Μανόλη, Μωραΐτου, περὶ τοῦ κηρίου,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸν πλοίαρχον Δημήτριον Κοσμᾶν, Σπετσιώτην, γνωστοποίησιν τοῦ Δικαστηρίου τῆς 2 Ἀπριλίου 1829, διὰ νὰ ἐπιφέρει ὅ,τι ἄλλο πρὸς ὑπεράσπισίν του,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 3719 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τῆς 3 Ἀπριλίου 1829 εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 797 ἀναφορᾶς τοῦ Δικαστηρίου,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸ Ὑγειονομεῖον Αἰγίνης γνωστοποίησιν τοῦ Δικαστηρίου τῆς 4 Ἀπριλίου 1829,

Θεωρήσασα τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τοῦ πλοίαρχου Μήτρον Κοσμᾶ, Σπετσιώτου, τῆς 5 Ἀπριλίου 1829,

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξάγει:

1ον) Ὅτι ὁ πλοίαρχος Μήτρος Σπετσιώτης ἐφόρτωσεν εἰς Σύραν 400 κοιλὰ κριθάρι καὶ 150 κοιλὰ σίτου καὶ ἔλαβε τὸ διαβατήριόν του διὰ Σκόπελον.

2ον) Ὅτι κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ πλοίαρχου Μήτρον Κοσμᾶ, ἔμπορός τις Κωνσταντῆς καπετὰν Θανάση ἐκ Κούμης τοῦ ἔδωκε τὰ χρήματα συντροφικῶς διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ φορτίου ἐκ τρίτου μέρους σουρδούμι καὶ διὰ Σκόπελον, κατὰ δὲ τὰς ὁμολογίας τῶν ναυτῶν του, τοῦ μὲν Γιάννη Πέτρου Πεταλᾶ μὲ ναῦλον, τοῦ δὲ Δημητρίου Μανόλη, Μωραΐτου, τὸ σιτάρι ἦτον τοῦ καραβοκύρη.

3ον) Ὅτι πλέων εἰς Σκόπελον κατέφυγαν διὰ τοὺς ἐναντίους ἀνέμους εἰς τὴν Κούμην, ὅπου ἐπώλησαν τὸν σῖτον καὶ τὸ κριθάρι καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν κηρίον.

4ον) Ὅτι, ἐνῶ ὁ ἔμπορος Κωστῆς ἔμεινεν εἰς Σύραν κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ πλοίαρχου (κατὰ δὲ τὴν τῶν ναυτῶν Γιάννη Πέτρου Πεταλᾶ καὶ Μανόλη Μωραΐτου, ὁ ἔμπορος ἦτον μαζὶ μὲ τὸ πλοῖον) ἀπήντησαν αὐτὸν ἔπειτα εἰς Κούμην καὶ τὸν ἔδωκαν τὰ χρήματα.

5ον) Ὅτι, ἀναχωρήσας ἐκ Κούμης καὶ προσορμισθεὶς εἰς τὴν Σκῦρον, συνελήφθη παρὰ τοῦ ἐκεῖ κυρίου Δ. Κριεζῆ, ἐκτελοῦντος χρέη Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου.

6ον) Ὅτι φθάσαντες ἐνταῦθα ἔβαλον τὸ κηρίον ἕως τριακοσίας ὀκάδας εἰς τὴν φελούκαν των καὶ ἐτόλμησαν νὰ τὸ ἀποβιβάσουν εἰς τὸ ἀντικρὺ νησίδιον Μετώπι, διὰ νὰ τὸ κρύψουν εἰς τὴν ἄμμον, πλὴν φοβηθέντες τὰ ἀλιευτικὰ πλοῖα ἐπανεστρεψαν.

Ἐπομένως ἡ Ἐπιτροπὴ, παρατρέχουσα τὰς ἀντιφάσεις μεταξὺ τοῦ πλοίαρχου Κοσμᾶ Σπετσιώτου καὶ τῶν ναυτῶν του καὶ τὰ ἄλλα κατ' αὐτοῦ διδόμενα καὶ περιστατικὰ καὶ τὰς ματαίας αὐτοῦ προφάσεις καὶ ψευδεῖς λόγους, προσηλοῦται εἰς τὴν ἐξῆς οὐσιώδη παρατήρησιν:

Ὅτι ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος Κοσμᾶς Σπετσιώτης κατέστη παραβιαστὴς τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Εὐβοίας ὡς ἀθετητῆς τοῦ πρὸς τὸ ἔθνος ἀπαραιτήτου χρέους του, διότι, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ καὶ τῶν ναυτῶν του ὁμολογίαν, ἐπώλησεν εἰς Κούμην (τόπον ἀποκλεισμένον) τὸ φορτίον του συνιστάμενον εἰς τρόφιμα,

Ἡ Ἐπιτροπή, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 2499 διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ τῆς Εὐβοίας τῆς 19 Μαΐου 1828, καταδικάζει τὸ τριχαντήριο «*Ἄγιος Γεώργιος*» τοῦ πλοιάρχου Μήτρου Κοσμᾶ, Σπετσιώτου, μ' ὅλην τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸ φορτίον του ὡς καλὴν καὶ νόμιμον λείαν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἕκτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπή

Γεώργιος Ἀθανασίου

Λουκᾶς Ράλλης

Ἀλέξανδρος Φωκᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 75

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2368 διαταγὴν τῆς Γ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην, συνοδεύουσιν ἀναφορὰν τοῦ Ἰωάννου Ἀθανασίου, Ἀρμυριώτου, τῆς 19 Νοεμβρίου 1828, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ νὰ δικασθῇ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην τὸ ιδιόκτητον ἐμπορικὸν πλοῖόν του, τὸ ὁποῖον ἐπῆρεν ὁ Ναύαρχος Ἀ. Μιαούλης ἀπὸ τὴν Σκιάθου ὁμοῦ μὲ διάφορα ἄλλα, ὅταν διετάχθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ συλλάβῃ τὰ ἐκεῖ πειρατικὰ πλοῖα,

Θεωρήσασα τὸ ὑπὸ τὰς 16 Νοεμβρίου 1828 ἐπιτροπικὸν ἔγγραφον, ἑξαχθὲν ἀπὸ τὰς πράξεις τοῦ δημοσίου Μνήμονος τῆς Αἰγίνης Δημητρίου Βούλη, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ἰωάννης Ἀθανασίου ἀποκαθιστᾷ ἀντιπρόσωπόν του διὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν τὸν Ζαχαρίαν Ἰωάννου ἀποδεχόμενον τὴν ἐπιτροπίαν,

Θεωρήσασα τὴν ὑπὸ τὰς 28 Νοεμβρίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Ζαχαρία Ἰωάννου, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαιτεῖται τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ρηθέντος πλοίου ἐπισυνάπτων εἰς τὴν ιδίαν:

Ιον) Δηλοποιητικὸν τῆς Δημογεροντίας τῆς Σκιάθου τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1828 φανερῶνον ὅτι ὁ Ἰωάννης Ἀθανασίου, Ἀρμυριώτης, ἐναυπήγησεν εἰς ἐκείνην τὴν νῆσον τὸν Μάϊον τοῦ 1827 πλοῖον δέκα πηχῶν μήκους, πληρώσας ὀλοκλήρως τὰ τῆς κατασκευῆς ἔξοδα κατὰ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ναυπηγοῦ Γιαννιοῦ Κωνσταντῇ, Μωραΐτου· ὅτι ὁ Ἰωάννης Ἀθανασίου τὸ κατεσκεύασε διὰ ἐμπόριον· ὅτι ποτὲ πειρατὴς δὲν ἐστάθη, ἀλλ' ἔζησε πάντοτε τιμίως· ὅτι κατὰ τοῦ πλοίου αὐτοῦ δὲν ἔγινε ποτὲ κατηγορία διὰ κατὰ θάλασσαν ἀταξίας· ὅτι τέλος πάντων εἰς αὐτὸ τὸ πλοῖον ἐνῶ ἐπεσκευάζετο ἐμβιβάσθη ὁ καπ. Βελέντσας μὲ τοὺς στρατιώτας του διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 196.

